

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1176/2008

av den 27 november 2008

om ändring av förordning (EG) nr 713/2005 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 713/2005⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln, enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien (nedan kallade *den berörda produkten*). Tullsatsen varierar mellan 17,3 % och 30,3 % för individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 32 % på import från övriga exportörer.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 121, 13.5.2005, s. 1.

II. Inledande av en partiell interimsoversyn

- (2) Efter det att den slutgiltiga antidumpningstullen hade införts meddelade de indiska myndigheterna att omständigheterna i fråga om två subventionssystem (tullkreditsystemet och befrielsen från inkomstskatt enligt avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt) har ändrats och att dessa förändringar är av varaktig karaktär. Följaktligen menade man att subventioneringsnivån troligen hade minskat och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ändras.
- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som de indiska myndigheterna lämnat och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾ på eget initiativ en partiell interimsoversyn av förordning (EG) nr 713/2005.

- (4) Syftet med den partiella interimsoversynen var att bedöma om de gällande åtgärderna bör bibehållas, upphävas eller ändras när det gäller de företag som haft förmåner från ett eller båda av de ändrade subventionssystemen, där tillräcklig bevisning lagts fram i enlighet med relevanta bestämmelser i tillkännagivandet om inledande. I den partiella interimsoversynen skulle man också utifrån undersökningsresultaten bedöma behovet av att ändra de åtgärder som tillämpas på andra företag som var samarbetsvilliga i den undersökning där nivån på de gällande åtgärderna fastställdes och/eller den övriga åtgärd som tillämpas på övriga företag.

III. Undersökningsperiod

- (5) Undersökningen omfattade perioden 1 april 2006–31 mars 2007 (nedan kallad *översynsperioden*).

⁽³⁾ EUT C 212, 11.9.2007, s. 10.

IV. Parter som berörs av undersökningen

- (6) Kommissionen underrättade officiellt de indiska myndigheterna och de indiska exporterande tillverkare som var samarbetsvilliga i den tidigare undersökningen, nämndes i förordning (EG) nr 713/2005, förtecknades i tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen och konstaterades ha haft förmåner från åtminstone ett av de två subventionssystem som påstods ha ändrats samt gemenskapstillverkarna om att den partiella interimsoversynen inleddes. Berörda parter hade möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.
- (7) Med anledning av det stora antalet berörda parter i denna översyn, planerade man att tillämpa ett stickprovsförfarande vid subventionsundersökningen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.
- (8) Endast två exporterande tillverkare gav sig till kända och lämnade de upplysningar som krävdes för ett stickprovsförfarande. Användningen av stickprov ansågs därför inte nödvändig.
- (9) En av dessa exporterande tillverkare angav i sitt svar inom ramen för stickprovsförfarandet att företaget inte fått några förmåner enligt de påstått ändrade subventionssystemen (dvs. tullkreditsystemet och befrielsen från inkomstskatt enligt avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt) under vare sig undersökningsperioden för den undersökning som ledde till att de gällande åtgärderna infördes eller översynsperioden. Detta företag hade dessutom inte varit samarbetsvilligt i den ursprungliga undersökningen, och man fann inget särskilt behov av att anpassa den övriga åtgärd som tillämpas på övriga företag, inbegripet detta. Alltså uppfyllde företaget inte villkoren i den partiella interimsoversynens omfattning enligt punkt 4 i tillkännagivandet om inledande och kunde därför inte delta i översynen. Det berörda företaget underrättades om detta.
- (10) Kommissionen sände frågeformulär till den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkare som kunde godtas i denna översyn (Ranbaxy Laboratories Ltd) och till de indiska myndigheterna. Både denna tillverkare och de indiska myndigheterna svarade.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

1. Indiska myndigheter

Handelsministeriet, New Delhi.

2. Exporterande tillverkare i Indien

Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi.

V. Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

- (12) De indiska myndigheterna och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå en ändring av den tillämpliga tullsatsen för den enda samarbetsvilliga indiska tillverkaren och förlänga de gällande åtgärderna för alla andra företag, som inte var samarbetsvilliga i denna partiella interimsoversyn. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

B. DEN BERÖRDA PRODUKTEN

- (13) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 713/2005, dvs. trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln, enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien.

C. SUBVENTIONER

I. Inledning

- (14) På grundval av de uppgifter som lämnades av de indiska myndigheterna och den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren samt svaren på kommissionens frågeformulär, undersöktes följande system som påstods innefatta subventioner:
- a) Systemet med förhandstillstånd (tidigare kallat systemet med förhandslicenser).
- b) Tullkreditsystemet.
- c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.
- d) Fokusmarknadssystemet.
- e) System med befrielse från inkomstskatt:
- Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst.
 - Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling.

f) Exportkreditsystemet.

(15) Systemen a–d grundar sig på utrikeshandelslagen (Foreign Trade [Development and Regulation] Act 1992) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för översynsperioden i detta ärende, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs också närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (volym I) (nedan kallad *förfarandehandboken 2004–2009*). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

(16) De system med befrielse från inkomstskatt som anges i skäl 14 e grundar sig på lagen om inkomstskatt (Income Tax Act) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(17) Det exportkreditsystem som anges i skäl 14 f grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (Banking Regulation Act) från 1949, enligt vilken Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

(18) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen bjöd kommissionen in de indiska myndigheterna till ytterligare samråd om såväl de ändrade som de oförändrade systemen i syfte att klargöra den faktiska situationen när det gäller dessa system och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och eftersom man inte kom fram till en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system, beslutade kommissionen att alla system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

II. Enskilda system

1. Systemet med förhandstillstånd (i tabeller kallat AAS)

a) Rättslig grund

(19) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Detta system kallades systemet med förhandslicenser under den förra översynen, som genom förordning (EG) nr 713/2005 ledde till införandet av den slutgiltiga utjämningsstull som för närvarande är i kraft.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(20) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 21. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. i fråga om vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare

som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhems remburs.

c) Praktiskt genomförande

(21) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

i) *Fysisk export*: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med fysisk avses här att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I tillståndet anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.

ii) *Årligt behov*: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Innehavaren av tillståndet kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

iii) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören som tillverkar den mellanliggande produkten kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

iv) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

v) *Dokument för förhandsbefrielse*: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

vi) *Ömsesidig inhemsk remburs*: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

Det fastställdes att den samarbetsvilliga exportören under översynsperioden endast erhöll förmåner knutna till den berörda produkten från två av delsystemen, nämligen förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Det är således inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga, outnyttjade delsystemen bör utjämnas.

(22) Sedan den slutgiltiga utjämningstull som för närvarande är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 713/2005, har de indiska myndigheterna ändrat kontrollsystemet för systemet med förhandstillstånd. För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att göra kontroller har en innehavare av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av varor som importerats tullfritt/köpts på den inhemska marknaden (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken 2004–2009 [volym I]), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en extern auktoriserad revisor/”cost and works accountant”, som utfärdar ett intyg om att de föreskrivna registren och den relevanta bokföringen har granskats och att de uppgifter som lämnats enligt tillägg 23 i alla hänseenden är

sanningsenliga och korrekta. Dessa bestämmelser gäller dock endast förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. För alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdades före detta datum, måste innehavarna följa de kontrollbestämmelser som gällde tidigare, dvs. att korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens i det format som anges i tillägg 18 (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken 2002–2007 [volym I]).

(23) När det gäller de delsystem som den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utnyttjade under översynsperioden, dvs. fysisk export och mellanliggande leverans, fastställer de indiska myndigheterna värdet och volymen av både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, och dessa anges på tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällen föra in transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009 (volym II). Efter det att den slutgiltiga utjämningstull som för närvarande är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 713/2005, var standardnormerna för den berörda produkten endast tillämpliga fram till september 2005. Nya normer utfärdades i september 2006 (för trihydratamoxicillin) respektive april 2007 (för trihydratampicillin och cefalexin). Under tiden tillämpades tillfälliga normer.

(24) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter utfärdandet av tillståndet (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

(25) Vid översynen fastställde man att råvarorna importerades under olika tillstånd/licenser och enligt olika standardnormer för input/output och sedan blandades och fysiskt införlivades i tillverkningsprocessen för samma exportvara. Därför gick det inte att fastställa om standardnormskraven för tullfria insatsvaror i enskilda tillstånd/licenser överstiger mängden av de varor som krävs för att tillverka referenskvantiteten av den resulterade exportprodukten.

(26) Vid översynen konstaterades det även att de kontrollkrav som de indiska myndigheterna fastställt antingen inte följdes eller ännu inte hade tillämpats i praktiken. För förhandslicenser som utfärdats före den 13 maj 2005 fanns inte de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren (i enlighet med tillägg 18). För förhandstillstånd som utfärdats efter den 13 maj 2005 fördes de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren, men de indiska myndigheterna hade ännu inte kontrollerat att registren överensstämde med kraven i dokumentet om export- och importpolitiken. I det senare fallet kontrollerades registren endast av en extern auktoriserad revisor i enlighet med den indiska lagstiftningen enligt skäl 22. Varken företaget eller den

auktoriserade revisorn hade dock någon dokumentation om hur detta intygsförfarande gick till. Det fanns ingen granskningsplan eller andra styrkande dokument för den utförda revisionen, ingen dokumenterad information om den metod som använts och de särskilda krav som ställs för detta samvetsgranna arbete, som kräver ingående tekniska kunskaper om tillverkningsprocesserna, kraven i dokumentet om export- och importpolitiken och redovisningsförfaranden. Därför anses det att den exportör som var föremål för undersökningen inte kunde bevisa att de relevanta kraven i dokumentet om export- och importpolitiken var uppfyllda.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (27) Den enda samarbetsvilliga tillverkaren lämnade synpunkter på systemet med förhandstillstånd. Företaget hävdade att det trots den situation som beskrivs i skäl 24 var möjligt att fastställa om standardnormskraven i enskilda tillstånd överstiger mängden av de varor som krävs för att tillverka referenskvantiteten av den resulterade exportprodukten och att företaget förde mycket noggranna register över den faktiska förbrukningen. Här bör det noteras att registren över den faktiska tillverkningen bekräftade att det inte gick att fastställa ett tillförlitligt riktmärke per utfärdat tillstånd (dvs. den mängd varor som krävs för att tillverka referenskvantiteten) på grund av de olika tillämpliga standardnormerna för input/output och den varierande blandningen av råvaror som används i tillverkningen. Dessutom konstaterade man att råvaror som omfattades av systemet användes i andra produkter än den berörda produkten. Detta gjorde det i princip omöjligt att beräkna resultat för den produkt som är föremål för undersökning. Vidare förde företaget i strid med de indiska myndigheternas bestämmelser inte det register över förbrukning som krävs enligt dokumentet om export- och importpolitiken (tillägg 18) och vars syfte är att ge ett förståeligt instrument för övervakning och kontroll av den faktiska förbrukningen. Företaget menade också att artikel 26.1 i grundförordningen inte ger kommissionen rätt att granska den oberoende auktoriserade revisorns dokumentation. Enligt företaget måste intyget godtas, såvida det inte finns skäl att tro att den auktoriserade revisorn utfärdat ett falskt intyg. Här bör det påminnas om att den kontrollprocess som den auktoriserade revisorn utfört och utfärdandet av intyget utgör delar av det kontrollsystem som de indiska myndigheterna föreskriver i dokumentet om export- och importpolitiken enligt skäl 22. Kommissionen var därför skyldig att undersöka om detta kontrollsystem tillämpades effektivt. Dessutom måste kommissionen i enlighet med artikel 11.8 i grundförordningen kontrollera de uppgifter som lämnats i samband med undersökningen och som ligger till grund för undersökningsresultatet.

Att varken företaget eller den utsedda auktoriserade revisorn hade någon dokumentation om vilka kontroller som utförts för att det intyg som föreskrivs i dokumentet om export- och importpolitiken skulle kunna utfärdas, visar att företaget inte kunde bevisa att de tillämpliga kraven i dokumentet om export- och importpolitiken hade uppfyllts. Företaget bestred att de indiska myndig-

heterna ännu inte hade kontrollerat att dess register överensstämde med kraven i dokumentet om export- och importpolitiken, men lade inte fram någon konkret bevisning för att styrka påståendet. Det hävdades också att den enda samarbetsvilliga tillverkarens faktiska förbrukning hade varit högre än standardnormerna för input/output för alla insatsvaror och att det inte förekommit någon alltför stor eftergift av tullar. Med tanke på den situation som konstaterades på plats (dvs. blandning av insatsvaror och tillverkade produkter, användning av olika standardnormer, frånvaron av de register över faktisk förbrukning som föreskrivs i dokumentet om export- och importpolitiken) och i väntan på att de indiska myndigheterna skulle utföra de nödvändiga sista kontrollåtgärderna, var det dock inte möjligt att göra någon beräkning av den faktiska förbrukningen och en resulterande alltför stor eftergift av tullar per tillstånd/licens och standardnorm. Alla ovanstående påståenden måste därför avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsats

- (28) Befrielsen från importtull utgör en subvention i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att den exportör som är föremål för undersökningen beviljas en förmån.
- (29) Systemen med förhandstillstånd för fysisk export och för mellanliggande leverans är dessutom uppenbarligen rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (30) Inget av de två delsystem som använts i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte effektivt sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Själva standardnormerna för input/output kan inte anses vara ett system för kontroll av den faktiska förbrukningen, eftersom insatsvaror som importeras tullfritt enligt tillstånd/licenser med olika standardnormsföreskrifter blandas i samma tillverkningsprocess för en exportvara. Denna typ av process gör att de indiska myndigheterna inte tillräckligt noggrant kan kontrollera vilka mängder av insatsvaror som förbrukats vid exporttillverkningen och

med vilket standardnormsriktvärde de bör jämföras. De indiska myndigheterna har vidare antingen inte utfört eller ännu inte slutfört någon effektiv kontroll grundad på ett korrekt fört register över faktisk förbrukning. De indiska myndigheterna har dessutom inte heller gjort någon ytterligare granskning grundad på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Slutligen har de auktoriserade revisorernas inblandning i kontrollprocessen inte medfört några förbättringar, eftersom det inte finns några närmare regler för hur de auktoriserade revisorerna ska utföra de uppgifter som de anförtrots och de uppgifter som lades fram under undersökningen inte gjorde det möjligt att bevisa att ovannämnda regler i grundförordningen var uppfyllda.

(31) Dessa två delsystem är således utjämningsbara.

f) Beräkning av subventionens storlek

(32) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Här bör det noteras att grundförordningen inte föreskriver att endast en "alltför stor" eftergift av tullar ska utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. Enligt avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den enbart fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.

(33) Subventionsbeloppet för den exportör som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de varor som importerats inom ramen för de två delsystemen och som använts för den berörda produkten under översynsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från subventionsbeloppet i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(34) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga tillverkaren fastställdes till 8,2 % när det gäller detta system.

2. Tullkreditsystemet (i tabeller kallat DEPBS)

a) Rättslig grund

(35) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(36) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande av tullkreditsystemet

(37) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

(38) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklaration till de indiska myndigheterna med uppgift om att varorna sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exportransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

(39) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningskatt) eller användas på annat sätt.

(40) Ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet görs elektroniskt och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar. Det elektroniska system som används för förvaltningen av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner utanför ansökningsperiodernas tidsfrister enligt kapitel 4.47 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Dessutom anges det tydligt i kapitel 9.3 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) att ansökningar som kommer in efter det att tidsfristerna för inlämnande har löpt ut alltid kan behandlas mot påläggande av en mindre straffavgift (10 % av krediten).

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

(41) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på tullkreditsystemet. Företaget hävdade att förmånen från tullkreditsystemet inte borde utjämnas, eftersom systemet inte utnyttjades för den berörda produkten. Man lade dock inte fram några argument för att bestrida det praktiska genomförandet av systemet enligt beskrivningen i skälen 37–40. Företaget hävdade också att enbart kreditbeloppet för den export som gjordes under översynsperioden borde användas vid beräkningen av den beviljade tullförmånen, men lade inte fram någon bevisning för varför den beräkningsmetod som användes vid såväl den aktuella som den tidigare undersökningen, som ledde till att de gällande åtgärderna infördes, inte skulle vara förenlig med bestämmelserna i grundförordningen. Dessa påståenden måste således avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsatser om tullkreditsystemet

(42) Tullkreditsystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

(43) Tullkreditsystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

(44) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler

rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

f) Beräkning av subventionens storlek

(45) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen och den beräkningsmetod som användes i fråga om detta system i förordning (EG) nr 713/2005, beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt måste de indiska myndigheterna avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av eller storleken på subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Eventuella ändringar av tullkreditprocentsatserna som sker mellan det faktiska exporttillfället och utfärdandet av en tullkreditlicens kan inte retroaktivt inverka på förmånens storlek. Dessutom periodiserade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts.

(46) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(47) Subventionsatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 2,1 % när det gäller detta system.

3. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (i tabeller kallat EPCGS)

a) Rättslig grund

- (48) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (49) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (50) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. De indiska myndigheterna utfärdar en licens för detta, efter ansökan och mot en avgift. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. Till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

- (51) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (52) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Företaget hävdade att enligt god redovisningssed förbrukas kapitalvarorna vid tillverkningsprocessen. Här bör det noteras att företaget inte underbyggde detta påstående genom att ange vilken god redovisningssed som avsågs och tillhandahålla en analys av de relevanta bestämmelserna för detta system i dokumentet om export- och importpolitiken och definitionen av insatsvaror som förbrukas vid tillverkningsprocessen enligt bilaga II i grundförordningen. Man menade också att företagens avskrivningsperiod borde ha

använts som normal avskrivningsperiod. Ett sådant tillvägagångssätt skulle dock strida mot bestämmelserna i artikel 7.3 i grundförordningen. Dessa påståenden måste således avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (53) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

- (54) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

- (55) Detta system kan slutligen inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (56) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i antibiotikabranschen. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsrörelsen i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs, i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in, sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (57) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 0,1 % när det gäller detta system.

4. Exportkreditsystemet (i tabeller kallat ECS)

a) Rättslig grund

- (58) Detta system beskrivs närmare i cirkulärskrivelse DBOD nr DIR. (Exp) BC 01/04.02.02/2007-08, som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (59) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (60) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.

- (61) Centralbankens cirkulärskrivelse innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. Skillnaden i räntesatser kan vara mindre för företag som har god kreditvärdighet. Företag med hög kreditvärdighet kanske till och med kan erhålla exportkrediter och kontantkrediter på samma villkor.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (62) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på exportkreditsystemet. Företaget hävdade i) att det inte används några offentliga medel för beviljandet av exportkrediter i utländsk valuta, ii) att dess låga räntesatser i fråga om exportkrediter i utländsk valuta berodde på företagets höga kreditvärdighet, och iii) att den räntesats som användes som riktmärke för krediter i utländsk valuta inte borde vara densamma som den räntesats som

användes för krediter i indiska rupier. Här bör det noteras att exportkrediter både i indiska rupier och i utländsk valuta behandlas i samma cirkulärskrivelse från centralbanken, med det praktiska genomförande som beskrivs i skälen 60 och 61, och att de detaljerade och restriktiva bestämmelserna i cirkulärskrivelsen visar att finansieringen av exportkrediter i utländsk valuta och de räntesatser som tas ut är knutna till tydliga direktiv från myndigheterna. När det gäller den räntesats som användes som riktmärke, bör det noteras att det var företaget som rapporterade den för sin kredit i indiska rupier och att exportörerna, enligt gällande bestämmelser i centralbankens cirkulärskrivelsen, för samma exporttransaktion fritt kan välja mellan kredit i rupier och kredit i utländsk valuta. Det anses därför vara lämpligt att som riktmärke använda den enda räntesats som företaget rapporterat som sin normala räntesats i Indien. Dessa påståenden måste således avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsats om exportkreditsystemet

- (63) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i centralbankens cirkulärskrivelse enligt skäl 58 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till sådana kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och de innebär i detta fall att denna exportör erhåller en förmån enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än finansiering för den inhemska marknaden. Den anses vanligtvis vara riskablare, och omfattningen av den garanti som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, är ett rent affärsmässigt beslut hos en given affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Affärsbankerna är dessutom inte tvungna att i samband med exportfinansiering bevilja eventuellt mera förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.

- (64) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 2.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att de indiska myndigheterna ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2.1 a i, ii eller iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten och följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av de indiska myndigheterna. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i den mening som avses i artikel 2.1 a iv andra strecksatsen i

grundförordningen, i det att affärsbankerna är bundna av villkoren, bl.a. de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som nämns i artikel 2.1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig i praktiken inte från de offentliga myndigheternas normala praxis, i enlighet med artikel 2.1 a iv i grundförordningen. Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar, eftersom de förmånliga räntesatserna endast är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner, och subventionen anses därför vara knuten till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (65) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för exportkrediter under översynsperioden och den räntesats som skulle ha betalats för normala affärskrediter till den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (66) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 1,3 % när det gäller detta system.

5. System med befrielse från inkomstskatt

a) Systemet med befrielse från inkomstskatt

Avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961

- (67) Enligt detta system kunde exportörer få en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinster från exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse fanns i avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt.
- (68) Denna bestämmelse avskaffades från och med taxeringsåret 2005–2006 (dvs. för räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005), och avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt medför således inga förmåner efter den 31 mars 2004. Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fick ingen förmån inom ramen för detta sy-

stem under översynsperioden. Eftersom detta system har upphört, ska det således i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen inte utjämnas.

b) Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling (i tabeller kallat ITIRAD)

i) Rättslig grund

- (69) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling beskrivs närmare i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt från 1961.

ii) Stödberättigade företag och verksamheter

- (70) Företag som bedriver verksamhet inom bioteknik eller tillverkning av läkemedel, kemikalier, elektronisk utrustning, datorer, telekommunikationsutrustning eller andra artiklar som kan komma att meddelas senare kan få förmåner inom ramen för detta system.

iii) Praktiskt genomförande

- (71) För alla utgifter (andra än för mark eller byggnader) i samband med företagsinterna anläggningar för forskning och utveckling som godkänts av den indiska myndigheten för vetenskaplig och industriell forskning medges vid beräkning av inkomstskatten ett avdrag på 150 % av de faktiska kostnaderna. Genom att ett företag på detta sätt får ett avdrag för 50 % fiktiva kostnader (dvs. kostnader som faktiskt inte uppstått) minskas på ett konstgjort sätt beskattningsunderlaget för inkomstskatt och därigenom den inkomstskatt som betalas.

iv) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (72) Det inkom inga synpunkter rörande systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling efter meddelandet av uppgifter.

v) Slutsats om systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling

- (73) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Den konstgjorda minskningen av beskattningsunderlaget för inkomstskatt enligt avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär att de indiska myndigheterna förlorar skatteintäkter som de annars skulle ha fått. Minskningen av inkomstskatt innebär dessutom att företaget får en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.

(74) Ordalydelsen i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt bevisar att detta system enligt lag är selektivt i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen och att systemet därför är utjämningsbart. Rätten att omfattas av detta system styrs inte av objektiva kriterier, som enligt artikel 3.2 b i grundförordningen ska vara neutrala. Förmåner inom ramen för detta system är endast tillgängliga för vissa näringsgrenar, eftersom de indiska myndigheterna inte har gjort systemet tillgängligt för alla sektorer. Denna begränsning innebär att systemet är selektivt, i det att begreppet "grupp av företag eller industrier" i artikel 3.2 i grundförordningen är synonymt med att systemet begränsas till vissa sektorer. Denna begränsning är inte ekonomisk till sin karaktär och tillämpas inte generellt, t.ex. en begränsning på grundval av antalet anställda eller företagets storlek.

vi) *Beräkning av subventionens storlek*

(75) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan beloppet av inkomstskatt för översynsperioden med eller utan tillämpning av bestämmelserna i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till all försäljning, både på den inhemska marknaden och för export, och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(76) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 0,1 % när det gäller detta system.

6. *Fokusmarknadssystemet (i tabeller kallat FMS)*

a) *Rättslig grund*

(77) Fokusmarknadssystemet beskrivs närmare i kapitel 3.9 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 3.20 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(78) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(79) Inom ramen för detta system berättigar export av alla produkter till de länder som anges i bilaga 37-C till förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) till en tull-

kredit motsvarande 2,5 % av fob-värdet av sådana produkter som exporteras inom ramen för systemet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag. Inte heller vissa typer av produkter, t.ex. diamanter, ädelmetaller, malm, spannmål, socker och petroleumprodukter, omfattas av systemet.

(80) Tullkrediterna inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och är giltiga i 24 månader från och med dagen för utfärdande av det motsvarande intyget om berättigande till krediterna. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller varor, inbegripet kapitalvaror.

(81) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna sänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts [bank realisation certificates]) kan de indiska myndigheterna inte påverka beviljandet av tullkrediterna.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(82) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på fokusmarknadssystemet. Företaget menade att systemet geografiskt rör andra länder och därför inte kan utjämnas av gemenskapen. Företaget kunde dock inte bestrida vare sig det praktiska genomförandet av systemet eller det sätt på vilket förmånen inom ramen för fokusmarknadssystemet används (se skälen 79–81). Följaktligen måste detta påstående avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) *Slutsats om fokusmarknadssystemet*

(83) Fokusmarknadssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. En tullkredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

- (84) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (85) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Exportörer är berättigade till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna inom ramen för fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror, medan godkända restitutionssystem i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte kan omfatta kapitalvaror, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (86) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades som den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden, i enlighet med den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens periodisering av krediterna och bokföring av dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (87) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 0,1 % när det gäller detta system.

III. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (88) I förordning (EG) nr 713/2005 fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till 35,1 % för den enda exporterande tillverkare som var samarbetsvillig i denna partiella interimsoversyn.
- (89) Vid denna partiella interimsoversyn fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till 11,9 %, i enlighet med nedanstående tabell.

FÖRETAG \ SYSTEM	AAS	DEPBS	EPCGS	ECS	ITIRAD	FMS	Totalt
	%	%	%	%	%	%	%
Ranbaxy Laboratories Ltd	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) Med hänsyn till ovanstående uppgifter, är slutsatsen att subventioneringsnivån när det gäller den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har minskat.

IV. Utjämningsåtgärder

- (91) I enlighet med bestämmelserna i artikel 19 i grundförordningen och grunden för denna partiella interimsoversyn enligt punkt 3 i tillkännagivandet om inledande, konstateras det att subventioneringsnivån för den enda samarbetsvilliga tillverkaren har sjunkit från 35,1 % till 11,9 % och att den utjämningsstullsats som infördes för denna exporterande tillverkare genom förordning (EG) nr 713/2005 därför måste ändras i enlighet med detta.

- (92) Här påminns det om att enligt förordning (EG) nr 713/2005 var subventioneringssatsen för Ranbaxy Laboratories Ltd högre än nivån för undanröjande av skada. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen ansågs den lägre tull som motsvarar nivån för undanröjande av skada vara tillräcklig för att undanröja den skada som vållas gemenskapsindustrin, och den utjämningsstullsats som är tillämplig på import från Ranbaxy Laboratories Ltd fastställdes följaktligen till 30,3 %.

- (93) Med hänsyn till ovanstående och med tanke på att subventioneringssatsen nu är lägre än nivån för undanröjande av skada, fastställs den individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som ska tillämpas på den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, Ranbaxy Laboratories Ltd, till 11,9 %.

- (94) När det gäller övriga företag, som inte var samarbetsvilliga i denna partiella interimsoversyn, noteras det att den faktiska utformningen av de undersökta systemen och deras utjämningsbarhet inte har ändrats sedan den tidigare undersökningen. Det finns alltså ingen anledning att göra en ny beräkning av subventionerings- och tullsatserna för de företag som inte var samarbetsvilliga i denna partiella interimsoversyn. Följaktligen förblir de tullsats som är tillämpliga på alla andra parter än Ranbaxy Laboratories Ltd och som anges i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 713/2005 oförändrade.
- (95) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som anges i denna förordning återspeglar situationen under den partiella interimsoversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkten som tillverkas av dessa företag. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa sats utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för "övriga företag".
- (96) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningsstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar i företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen bemyndigas härmed att, efter samråd med rådgivande kommittén, ändra förordningen i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 713/2005 ska ersättas med följande:

"2. Följande tullsats ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för importerade produkter som tillverkats i Indien av nedanstående företag:

- 17,3 % för KDL Biotech Ltd, Mumbai (Taric-tilläggsnummer A580),
- 28,1 % för Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh (Taric-tilläggsnummer A581),
- 25,3 % för Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi (Taric-tilläggsnummer A582),
- 11,9 % för Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi (Taric-tilläggsnummer 8221),
- 28,1 % för Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad (Taric-tilläggsnummer A583),
- 28,1 % för Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh (Taric-tilläggsnummer A584),
- 32 % för övriga företag (Taric-tilläggsnummer 8900)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 2008.

På rådets vägnar

M. ALLIOT-MARIE

Ordförande

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat B, J-79 4/23, Rue de la Loi/Wetstraat 200, BE-1049 Bryssel.